

Pesti utca

Jól öltözött, középkorú úr megállít egy gépkocsit. Be akar szállni.

Ebben a pillanatban vékonypénzű, kopottas ruhájú fiatalember áll meg közvetlenül előtte. Környékbeli távoli ismerős. A fiatalember megemeli kalapját, s zavart mosollyal ezt mondja:

– Tessék elvinni engem is.

Az úr nagyot néz, majd csodálkozva mondja:

– Szívesen, de hova? Nekem sürgős dolgom van Angyalföldön.

– Mindegy, akárhová – felel a fiatalember. – Csak tessék elvinni. Úgy szeretek gépkocsin ülni, de hát, tetszik tudni, a mai viszonyok ...

•

A segédházmester tizenkét éves fiacskája a csillogó belvárosi bolt előtt ácsorog.

– Gábor, gyere csak ide – szól ki kecsegtető hangon a boltból a pénztáros kisasszony. – Nagy üzlet.

A gyerek figyel.

– Viszel egy levelet a Zugligetbe, kapsz egy átszálló jegyrelvét, s mehetsz gyalog.

A fiúcska arca fölragyog a pompás kereseti lehetőség hallatára.

Az jut eszünkbe, hogy egynémely amerikai nagyvállalkozó talán jövedelmezőbb üzleteket szokott kötni.

•

Rége, a háborúk előtt, a járókelők legnagyobb bosszúsága az épülő ház volt. Ki kellett kerülni, vagy áthaladni a nyirkos, félelmetes állványok között. Ilyenkor kivétel nélkül mindenki „arra a bizonyos téglára” gondolt, amely bármely pillanatban bárkinek a fejére eshet.

Manapság olyan ritka a belső részen épülő ház, hogyha véletlenül lát egyet-egyét az ember, földobog a szíve, szeretettel nézi, szinte simogatja tekintetével, és boldogan szívja magába a kiáradó nyirokszagot.

Nem valószínű, hogy az a bizonyos téglá bárkinek is a fejére essék. Olyan kevés van belőle. Eszébe se jut senkinek rá gondolni. Már a régi szólásmon-

dás is elévült, elfelejtődött. Ha sokáig tart így, az újabb nemzedék azt se tudja, hogy vajon mi is lehetett az a téglá ...

1932. november 12., szombat, 6. old.

Pesti utca

Az utcán menet minduntalan megüti fülünket a következő mondás:

– Te, én abban a boltban rettentő olcsón kapok mindent. Félingyen. Ha kell valami, csak szólj nekem.

Ezt olyan gyakran halljuk, hogy azt kell hinnünk, Budapesten mindenki csak rettentő olcsón, félingyen kap.

Titok, hogy kik azok, akik rendes áron vásárolnak. Talán nincsenek is ilyenek.

•

Öregúr sétálgat kisleány unokájával a déli Belvárosban. Mindenkinek sietős a dolga. Boltokból, hivatalokból özönlenek a felnőttek, iskolából a diákok. Csak ők nem sietnek. Egymás kezét fogva szépen andalognak. Most elfáradtak. A másik szabadon levő kezükben, az öregúr is, a kisleány is egy-egy összecukható vászonszéket visz. A kisleány kicsit, az öregúr nagyobbat. A Váci utca keskeny gyalogjárójának kellős közepén fölállítják a széket, és letelepszenek pihenni. Mindenki mosolyogva kerüli ki őket.

•

Este nyolc óra tájban tömegesen ácsorognak az emberek a villamosmegálló előtt. Az eső is szitál. Mindenki türelmetlen. A villamos nem jön. Egyesek már oly izgatottan járkálnak föl s alá, mint a tigris a ketrecben.

Egyik várakozó hölgy megsokallja a dolgot, s int egy arra kószáló gépkecsinak.